

Resolució 219/2023, de 2 de març

Número d'expedient de la Reclamació: 130/2023

Administració reclamada: Ajuntament de Calldetenes

Informació reclamada: No demana informació.

Sentit de la resolució: Inadmissió

Resum: Cal tenir en compte en aquest cas concret que allò sol·licitat per la persona reclamant no és informació pública, perquè el que demana és l'aplicació de l'article 170 del Text refós de la Llei municipal de Catalunya.

Paraules clau: Ajuntaments. Electes municipals. Informació pública.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 4 de febrer de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 130/2023, presentada per un electe municipal contra l'Ajuntament de Calldetenes, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 2 d'octubre de 2020 el regidor reclamant demana a l'Ajuntament de Calldetenes l'aplicació de l'article 170 del Text refós de la Llei municipal de Catalunya.
3. La Reclamació presentada el 4 de febrer de 2023 indica que l'Ajuntament no ha contestat la sol·licitud i invoca la legislació de règim local.

Fonaments jurídics

1. Inadmissibilitat de la Reclamació

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública

que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixen les resolucions.

D'acord amb aquests preceptes, la GAIP seria competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

Nogensmenys, també cal tenir en compte que questa Reclamació ha estat presentada per un electe local, amb invocació del dret d'accés dels i de les electes locals a la informació de la respectiva entitat regulat per l'article 164 del Text Refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, aprovat pel Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril (TRLMRLC). Aquest fet aconsella plantejar la seva admissibilitat a un procediment de revisió regulat per una normativa diferent, com és la legislació de transparència. A partir de la Resolució d'11 de febrer de 2016, sobre la Reclamació 4/2016, la GAIP ve admetent reiteradament reclamacions en relació amb sol·licituds d'informació municipal emparades en el dret a la informació reconegut a favor dels i de les electes locals per l'article 164 TRLMRLC. Tot i que la legislació de règim local remet directament a la jurisdicció contenciosa administrativa l'eventual impugnació de tota mena de resolucions dels òrgans i autoritats locals, sense fer cap referència a la via de reclamació davant la GAIP, aquesta Comissió de Garantia ve entenent que això obeeix al fet que la legislació vigent de règim local és anterior a la de transparència que institueix la reclamació davant d'un òrgan independent i especialitzat (la GAIP, en el cas de Catalunya); que aquesta via de reclamació és voluntària i en cap cas perjudica l'accés a la jurisdicció contenciosa administrativa i, si escau, constitucional; que suposa un increment de les garanties jurídiques del dret a la informació que, si són a l'abast de la ciutadania en general, amb més raó han de poder ser accessibles als electes locals, que exerceixen un dret reforçat a la informació emparat en el de participació i representació política de l'article 23 de la Constitució; i que l'aplicació supletòria de la legislació de transparència, inclosa la reclamació davant de la GAIP, respecte del dret a la informació regulat per la legislació de règim local, té empara tant a la legislació bàsica (disposició addicional 1ª.2 de la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern) com en la legislació catalana d'accés a la informació pública (disposició addicional 1ª.2 de l'LTAIPBG). Aquesta interpretació de la GAIP ha estat enterament confirmada per la Sentència 1074/2019 del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, sentència que, a la seva vegada, també ha estat confirmada per la Sala Contencions Administrativa del Tribunal Suprem, amb la Sentència 312/2022, de 10 de març.

Nogensmenys, també cal tenir en compte en aquest cas concret que allò sol·licitat per la persona reclamant no és informació pública, perquè el que demana és l'aplicació de l'article 170 del Text refós de la Llei municipal de Catalunya, i aquest precepte estableix literalment el següent: "1 Als municipis de més de dos mil habitants, tots els grups municipals han de disposar d'un espai per al desenvolupament de llurs activitats, que ha d'estar situat preferentment a la seu de l'ajuntament mateix o en un local habilitat a aquests efectes, i també d'un espai per a tenir reunions en el mateix

edifici de la corporació. Igualment, l'ajuntament ha de facilitar als grups municipals els mitjans humans i materials mínims i indispensables perquè puguin desenvolupar llurs funcions; se n'han de determinar els criteris i les condicions d'utilització per acord del ple. 2. El ple de l'ajuntament ha de garantir la participació dels regidors i dels grups municipals en els òrgans d'informació i difusió municipal, com ara la televisió local, les emissores de ràdio municipals i les publicacions i els butlletins editats per l'ajuntament. En aquest sentit, els respectius plens han d'aprovar un reglament que reguli les condicions d'accés i d'ús d'aquests mitjans pels regidors i els grups municipals constituïts al si de la corporació". Cap d'aquestes pretensions és informació pública.

Atès que l'article 33.2 RGAIP estableix la inadmissió de les reclamacions que no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública, és procedent inadmetre la Reclamació.

2. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 2 de març de 2023, resol per unanimitat inadmetre la Reclamació 130/2023 perquè no té per objecte el dret d'accés a la informació pública i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.